Äiti-siilin masussa kasvaa pieni siili-vauva. Sisulle kerrottiin, että hänestä tulee isoveli. Mutta mitä se sitten tarkoittaakaan? ”Koska vauva tulee? Tuleeko se jäädäkseen?” Sisulle heräsi kysymyksiä. - Siili-vauva syntyy syksyllä. Silloin kun kaikki värikkäät lehdet ovat pudonneet puista ja pakkasaamut ovat lisääntyneet. Hän on sinun veljesi, meidän lapsemme, niin kuin sinäkin. Teistä tulee ylimmät ystävykset, joita ei mikään erota, äiti-siili vastaa. - No mutta kuinka ihmeessä vauva on sinne masuun päässyt? -Kun oikein paljon rakastaa, niin kuin äiti- ja isä-siili toisiaan, isä antaa vauvasiemenen ja vauva alkaa kasvamaan masussa. Sitten kun vauva on kasvanut tarpeeksi, vauva syntyy. Sisu oli hyvin mietteliäs. - Sisu, sinusta tulee varmasti loistava isoveli. Kerron sinulle hieman vauvoista; Vauvat saattavat itkeä paljon ja olla usein rinnalla juomassa maitoa, kun he ovat niin pieniä. Ihan niin kuin sinäkin vauvana. Äidin täytyy myös olla paljon vauvan kanssa, kun ei hän vielä osaa mitään itse. Tästä voi välillä tulla hieman kurja olo, mutta sitten kun vauva kasvaa, hänkin osaa leikkiä ja tehdä asioita itse, eikä tarvitse äidin huomiota kaiken aikaa, äiti-siili kertoo. Sisu kysyy hieman alakuloisena: - Mutta olenko minä yhtä rakas kuin ennenkin? - Voi tietysti rakkaani. Olet aivan yhtä rakas kuin ennenkin ja ihan yhtä rakas kuin uusi vauvakin, äiti-siili vastaa. Tuli päivä, jolloin Sisun pikkuveli syntyi. Sisu odotti jo malttamattomana uuden vauvan tapaamista. Hän sai loistoidean! - Voisimmeko tehdä tervetuliaiskortin siili-vauvalle? Sisu kysyi isä-siililtä. - Tottahan toki Sisu! Hieno idea! Vastasi isä-siili. Kortista tuli vaaleansininen, jossa luki; ” tervetuloa meidän perheeseen siili-vauva! Minä olen isoveljesi Sisu. Lupaan opettaa sinulle kaikki jekut ja leikit, kunhan vain vähän kasvat.” Yhtäkkiä oveen koputetaan. Sisu hihkaisee onnesta ja syöksyy avaamaan oven. ”Äiti! Ihanaa kun olet kotona, minulla oli kova ikävä!” Sisu halaa ja rutistaa äiti-siiliä. ”Voi rakas Sisuni, minullakin oli kova ikävä teitä. Katsohan kuka minulla on mukana” äiti-siili vastaa. Äiti-siilin kädessä on pieni kori, jonka sisällä on pörröinen viltti. Viltin sisällä tuhisee Sisun oma pikkuveli. ”Onko se minun pikkuveljeni?” ” Kyllä, sinun oma pikkuveljesi. Eikö hän olekin suloinen? Haluaisitko tulla pitämään vauvaa sylissä?” ”Voi kyllä! ” Vauvoja täytyy pitää varovaisesti sylissä, sillä he eivät hallitse vielä vartaloaan. ”Onpa se pieni ja hento. Minä tykkään hänestä.” Sisu jatkaa. Vauva oli aivan Sisun näköinen, mutta vain pienempi. Äiti-siili oli jopa laittanut samanlaisen lippalakin hänen päähänsä, kuten Sisullakin. Sitten olikin vaipanvaihdon aika. Vauvoilta täytyy vaihtaa vaippoja, sillä he eivät vielä osaa käydä vessassa. - Tulisitko minun apurikseni Sisu ja vaihtaisimme yhdessä vauva-siilin vaipan? Äiti-siili kysyy. - Ja vielä kysytkin! Minä haluaisin tuoda vaipan sinulle! Sisu vastaa. - Selvä Sisu, siili-vauva on kyllä onnekas, kun on saanut isoveljekseen noin huomaavaisen ja reippaan pojan. Siili-vauva alkaa itkeä. Sisu hieman säikähtää kovaa ääntä. - Äiti, miksi vauva itkee? - Pienellä taitaa olla nyt nälkä. Maito on vauvojen ruokaa, jota tulee äidin rinnasta. Haluatko tulla katsomaan kun vauva syö? Voisimme vaikka lukea satua sinulle samalla, äiti-siili vastaa. Sisu oli mielissään kun sai olla mukana vauvan hoidossa. Vauvan syötyä ja nukahdettua, koko perhe ihmettelivät pientä vauvaa. He olivat niin onnellisia uudesta perheenjäsenestään. ”Tämä onkin aika kiva juttu!” Sisu kertoo ylpeänä isoveljenä.